

men selvfølgelig vil det hjælpe til, at Interessen vil blive endnu større, og at Sagen gribes bedre og bedre an efterhaanden.

K. M. Klausen: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger overfor den højtærede Minister, først vedrørende Spørgsmaalet om Opførelse af en Kirke i Vanløse. Der er fra Regeringens Side begaaet den Hovedfejl, at man har bevilget Vanløse-Præstens Andragende om at opføre Præstegaarden paa en Grund, som man i Virkeligheden ikke ejede. Men der er dog en Undskyldning for Ministeren, idet Præsten i sit Andragende skriver, at Grunden er *skænket* af et Konsortium til en paatænkt Kirke og Præstebolig. Enhver, der læser det, vil mene, at Grunden er skænket, og tænker selvfølgelig ikke paa, at der er knyttet Betingelser dertil, og at man muligvis skal betale den med en Overpris af 15,000 Kr. For saa vidt har Ministeriet paa en vis Maade været i sin gode Ret, naar det har givet Præsten Tilladelse til at opføre denne Præstebolig. Men ganske vist kunde Ministeriet, hvis det havde set Sagens Akter efter og set i det Gavebrev, de fik i 1902, have opdaget, at der var knyttet Betingelser til, men naar Præsten skriver saaledes, kan det jo have en vis Ret til at gaa ud fra, at det er en virkelig Gave, skænket kvit og frit til dette Brug.

Jeg sagde, at Ministeren var kommen i en Klemme, og det forekommer det mig ogsaa, han er. Her er kun to Ting mulige: enten maa Ministeren se at faa denne Bevilling gennemført, saaledes at Kirken kan blive opført, eller ogsaa maa de Herrer Kirkebyggere ude i Vanløse ligge, som de have redet, saa maa de finde sig i at betale alle de Penge, som de have samlet, nemlig 15,000 Kr., for Grunden, og saa kunne de begynde igen paa at samle ind til deres Kirke. Jeg synes nu, at Ministeren skulde have valgt det sidste. For øvrigt mente Ministeren ikke, at han var kommen i Klemme. Det tror jeg for Resten aldrig, han mener, for han er altid saa glad, og han sagde jo ogsaa her, at han var lige glad. Det er nu underligt at høre en Kirkeminister sige, at han er lige glad, om han kan faa bygget en Kirke eller ej, man skulde dog tro, at han var mest glad

ved at kunne faa en Kirkebygning, men han sagde nu, at han var lige glad.

Saa sagde jeg, at det var underligt, at man ikke havde hørt fra Menighedsraadet, og dertil svarede Ministeren — og Ordføreren hjalp ham jo her —, at der var jo en Kirkekomité, og det var altsaa den, der maatte staa for disse Sager. Men i Loven om Menighedsraad staar der udtrykkelig nævnt, at man i saadanne Tilfælde som disse henvender sig til Menighedsraadet. Jeg skal lige citere et Par Ord af denne Lov. Det hedder, at Menighedsraadet skal udtale sig om „Udvidelse af Kirken eller Opførelse af ny Kirker, om Udvidelse af Kirkegaarden eller Anlæg af Assistens-Kirkegaard, om Deling af Sognet ved Oprettelse af ny Sogne“. Her er Tale om to af de Ting, Menighedsraadet har med at gøre, nemlig Opførelse af ny Kirker og Deling af Sognet, men Menighedsraadet er man ikke gaaet til, man har holdt sig til denne private Komité derude, og man har ikke hørt, hvad Menighedsraadet har at sige. Det er min Overbevisning, at var man gaaet til Menighedsraadet, havde man sikkert faaet et helt andet Svar, og det er jo ogsaa ret betegnende, at Formanden for Menighedsraadet traadte ud af denne Komité og vilde ikke have med Sagen at gøre; rimeligvis har han tænkt, som de allerfleste tænke derude, at der er virkelig ingen Trang til en Kirke i Vanløse.

Vanløse er nu, underligt nok, ved at blive berømt i denne Forsamling, og af den ærede Ordfører og den højtærede Minister skal Vanløse gøres til en stor By. Men ved andre Lejligheder er Vanløse en lille By, saa vil man slet ikke kendes ved den. Jeg skal saaledes nævne, at ved Finanslovens 2den Behandling foreslog jeg at faa oprettet en Postekspedition ude i Vanløse, men saa sagde man: Nej, du er for lille, du maa vente, du kan ikke faa nogen Postekspedition. Beboerne derude have søgt om at faa en Kommuneskole opført derude, men da sagde man det samme: I ere for smaa, Byen er for lille. Men det er i Grunden underligt, at man vil gaa til at bygge en Kirke, hvor man ikke en Gang har en Kommuneskole. Man har faaet en Pøgeskole for Smaa børn, men de store Børn, 80 Børn, maa hver Dag